

DECIZIE

01 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Vera Macinskaia
Sveatoslav Moldovan
Maria Ghervas
Ala Cobăneanu

examinând recursurile declarate de Olesea Plugaru și Societatea cu Răspundere Limitată „Plugarul” în proces de faliment

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a administratorului procesului de insolabilitate a Societății cu Răspundere Limitată „Plugarul”, Vladimir Bălan împotriva Olesei Plugaru, Sergiu Școlnic, Mihail Ciobanu, Nina Ciobanu, Nicolae Bodrug, Natalia Miascovețcaia cu privire la anularea actelor juridice frauduloase.

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2014 prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea Olesei Plugaru cu privire la strămutarea pricinii civile și hotărârii Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2014, prin care a fost cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Plugarul” în proces de insolabilitate a fost respinsă integral ca tardivă

constată:

La 08 noiembrie 2013, administratorul procesului de insolabilitate al SRL „Plugarul”, Vladimir Bălan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Olesei Plugaru, Sergiu Școlnic, Mihail Ciobanu, Nina Ciobanu, Nicolae Bodrug, Natalia Miascovețcaia cu privire la anularea actelor juridice frauduloase.

În motivarea acțiunii a indicat că în temeiul Contractului de vânzare-cumpărare din 01 iunie 2006, încheiat cu SRL „Maria Unim”, SRL „Plugarul” a devenit proprietarul bunului imobil din str. Constructorilor 84, mun. Chișinău.

Menționează că conform contractului nr. 61/62 din 22 mai 2007 privind construcția spațiului nelocativ, SRL „Plugarul” în persoana directorului Ion Plugaru și-a asumat obligația de a organiza reconstrucția spațiului nelocativ cu suprafața de 530 m² din str. Constructorilor 84, mun. Chișinău, iar beneficiarul, Sergiu Școlnic și-a asumat obligația de a achita valoarea obiectului imobiliar comandat prin prestarea serviciilor juridice și anume: reprezentarea intereselor în fața autorităților publice, a instanțelor judecătorești, organelor de anchetă, procuratură, notariat, întocmirea actelor, consultanță, precum și efectuarea altor achitări.

Indică că la 02 februarie 2010, în temeiul actului de primire-predare, SRL „Plugarul” a transmis în proprietatea lui Sergiu Școlnic spațiile nelocative

nr. cadastral: 0100401.712.01.061 și 0100401.712.01.062 cu suprafața de 271,5 m² fiecare.

Relatează că după înregistrarea dreptului de proprietate după Sergiu Școlinic și Olesea Plugaru asupra spațiilor nelocative menționate, ultimii au format bunuri imobile noi, prin separare de la imobilul cu nr. cadastral 0100401.712.01.062 și anume formând suplimentar imobilele cu nr. cadastrale 0100401.712.01.072, 0100401.712.01.073 și 0100401.712.01.074.

Prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 160 din 16 ianuarie 2012, Olesea Plugaru și Sergiu Școlinic au înstrăinat imobilul cu nr. cadastral 0100401.712.01.062 cu suprafața de 99,3 m² către Natalia Miascovețcaia.

Conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 6843 din 27 octombrie 2011, Sergiu Școlinic și Olesea Plugaru au înstrăinat, spațiul locativ divizat cu nr. cadastral 0100401.712.01.072 cu suprafața de 79,2 m² către Mihail Ciobanu și Nina Ciobanu.

Iar conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 2189 din 10 aprilie 2012, Mihail Ciobanu și Nina Ciobanu au înstrăinat același imobil către Nicolae Bodrug.

Consideră administratorul procesului de insolabilitate al SRL „Plugarul” că contractul de investire nr. 61/62 din 22 mai 2007 privind construcția spațiului nelocativ încheiat de SRL „Plugarul” și Sergiu Școlinic, precum și contractele ulterioare nr. 160 din 16 ianuarie 2012, încheiat de Olesea Plugaru și Sergiu Școlinic cu Natalia Miascovețcaia, nr. 6843 din 27 octombrie 2011 încheiat de Olesea Plugaru și Sergiu Școlinic cu Mihail Ciobanu și Nina Ciobanu, precum și nr. 2189 din 10 aprilie 2012 încheiat de ultimii cu Nicolae Bodrug sunt ilegale și frauduloase.

Mai relatează că prin încheierea din 13 aprilie 2012, Curtea de Apel Chișinău a admis cererea introductivă spre examinare depusă de SRL „Mabicom”, iar prin hotărârea din 08 aprilie 2013 a dispus intentarea procesului de insolabilitate față de debitor.

Cu referire la contractul din 22 mai 2007, indică că SRL „Plugarul” și-a asumat obligația să reconstruiască și să transmită în proprietatea lui Sergiu Școlinic spațiul nelocativ cu suprafața de 530 m² în schimbul unor servicii juridice nedeterminate concret, fără aprecierea valorii și cantității acestora, după cum și fără aprecierea necesității acestor servicii pentru SRL „Plugarul”, iar conform p. 4.1 al contractului menționat fiind stabilit în mărime de 300 Euro pentru 1 m².

Consideră că conținutul contractului și circumstanțele în care acesta a fost încheiat, după cum și circumstanțele în care a fost transmis dreptul de proprietate asupra spațiului nelocativ la 02 februarie 2010, rezultă cu certitudine că a avut loc o înțelegere dolosivă între directorul SRL „Plugarul” și Sergiu Școlinic cu Olesea Plugaru, privind excluderea din proprietatea SRL „Plugarul” a patrimoniului acesteia, prin încheierea unui contract cu o dată din urmă, cu scopul de a face imposibilă urmărirea acestui bun de către creditorii SRL „Plugarul”.

Remarcă că conform datelor din Registrul bunurilor imobile, pînă la data de 02 februarie 2010 asupra tuturor bunurilor SRL „Plugarul”, inclusiv și asupra spațiului nelocativ sus indicat erau aplicate sechestre de către executori judecătorești, pe un șir de titluri executorii, privind încasarea datoriilor de la SRL „Plugarul”.

Susține că deși se pretinde că contractul de investire a fost încheiat la 22 mai 2007 iar darea în exploatare a blocului locativ a avut loc la 19 martie 2008, actul de primire-predare a spațiului nelocativ menționat a fost încheiat doar la

02 februarie 2010, sau peste 2 ani de la darea în exploatare a blocului locativ și în situația în care pe bunurile SRL „Plugarul” erau aplicate sechestre.

Mai invocă că faptul încheierii contractului din 22 mai 2007 cu o dată din urmă se confirmă și prin conținutul contractului care prevede că darea în exploatare a blocului locativ și a demisolului urmează să aibă loc pînă în aprilie 2007, precum și prin faptul că conform condițiilor aceluiasi contract Beneficiarul primește în proprietate obiectul imobiliar după semnarea actului de primire-predare a acestuia.

Totodată, deși blocul locativ în care se află spațiul nelocativ a fost dat în exploatare la 18 martie 2008, actul de primire-predare a spațiului nelocativ a fost întocmit doar la 02 februarie 2010 sau peste doi ani de la darea în exploatare a blocului menționat, în această perioadă spațiul nelocativ s-a aflat în proprietatea SRL „Plugarul”.

Susține că atât contractul de investire din 22 mai 2007 cât și actul de primire-predare din 02 februarie 2010 sunt fictive, contrare legii și nu pot produce efectele juridice privind transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilului deja construit.

Relevă că din conținutul contractului se deduce că SRL „Plugarul” și-a asumat obligația de a organiza reconstrucția bunului imobil deja existent și nu construcția unui bun imobil nou, prin urmare transmiterea dreptului de proprietate de la SRL „Plugarul” către o terță persoană sau către Sergiu Școlinic putea avea loc doar în temeiul unui contract de vânzare-cumpărare a imobilului, dar nu a unui contract de investire în construcție.

În aceeași ordine de idei susține că contractul de vânzare-cumpărare urma să fie întocmit obligatoriu prin autentificare notarială, dar nu printr-un simplu înscris.

Cu referire la prevederile art. 213, 214, 220 Cod civil, art. art. 51, 51/1 al Legii cu privire la notariat precum și art. 40/6 alin. (1) al Legii cadastrului bunurilor imobile consideră că contractul de investire în construcție din 22 mai 2007 încheiat de debitorul insolubil SRL „Plugarul” cu Sergiu Școlinic reprezintă de fapt un contract de vânzare-cumpărare care nu a fost autentificat notarial și urmează a fi declarat nul de către instanța de judecată.

În susținerea acestei opinii invocă prevederile art. 231 alin. (1) și art. 232 Cod civil.

Făcând referire la informația deținută de Oficiul Cadastral Teritorial, indică că la 05 martie 2009, 03 martie 2010, 16 martie 2010 și 12 octombrie 2010 pe bunurile SRL „Plugarul” au fost aplicate un șir de sechestre de către executorii judecătorești din cauza multiplelor datorii acumulate de debitor. Concomitent, în Registrul bunurilor imobile fiind înregistrată și interdicția aplicată de administratorul provizoriu al SRL „Plugarul”- ÎI „Bălan Vladimir” aplicată în temeiul încheierii Curții de Apel Economice din 22 martie 2010.

Datorită circumstanțelor relatate, consideră că înstrăinarea imobilului nelocativ cu suprafața de 500 m², prin contractul din 22 mai 2007 a avut doar scopul de a ascunde bunurile debitorului de creditorii săi, fapt ce a cauzat în final prejudicii considerabile acestora și respectiv atrage nulitatea actului juridic astfel încheiat.

Accentuează că contractul în litigiu prevede un preț de înstrăinare a imobilului extrem de micșorat, fiind de peste 2 ori mai mic decât prețul de piață, la data încheierii contractului, totodată în calitate de plată pentru spațiul nelocativ cu suprafața de 530 m² a fost prevăzută beneficierea de careva servicii juridice, după

necesitate, neconcretizate, neargumentate, fără aprecierea prețului acestora și care în final nici n-au fost prestate.

Afirmă că conform condițiilor contractuale SRL „Plugarul” a înstrăinat în contul unor servicii juridice nedeterminate și neargumentate spațiul de 530 m² la preț total de 159000 Euro, în situația în care valoarea acestui spațiu comercial era echivalentă cu aproximativ 371000 Euro.

Administratorul insolvenței consideră că contractele prin care ulterior bunul imobil litigios a fost înstrăinat de către Sergiu Școlinic și Olesea Plugaru sunt ilegale urmează a fi anulate, fiind lovite de nulitate absolută nu puteau produce careva efecte juridice și respectiv nu acordă dreptul acestora de a încheia careva acte juridice, precum și înstrăinarea imobilului obținut ilegal.

Mai remarcă că conform p. 9.1 al Contractului de investire din 22 mai 2007, pînă la achitarea deplină a valorii contractate a obiectului imobiliar, prestarea întregului volum de servicii contractate Beneficiarul va putea săvârși orice acțiune de dispoziție (gaj, locațiune, înstrăinare sub orice formă) asupra obiectului imobiliar numai cu acordul Companiei. Eliberarea de orice restricție, grevare și obligație, conform legislației în vigoare a obiectului imobiliar, va fi efectuată după executarea deplină de către Beneficiar a obligațiilor contractuale după cum este prevăzut în p. 4.1 al contractului dat.

Relatează că această condiție nu a fost respectată, întrucât Sergiu Școlinic și Olesea Plugaru au înstrăinat către Natalia Miascovețcaia, Mihail Ciobanu și Nina Ciobanu o parte din imobilul contractat de la SRL „Plugarul”, fără a achita valoarea acestuia și fără a fi ridicată interdicția dată.

Subliniază că din conținutul p. 6 al Actului de primire-predare din 02 februarie 2010, rezultă că la data transmiterii bunului imobil Beneficiarul a executat obligațiile contractuale parțial, fapt ce rezultă și din Certificatul nr. 02/61-62 din 02 februarie 2010, în care se atenționează OCT despre menținerea interdicției pînă la achitarea deplină a contractului din 22 mai 2007.

Susține că circumstanțele relatate denotă că atât contractul nr. 160 din 06 ianuarie 2012 încheiat de Natalia Miascovețcaia cu Sergiu Școlinic și Olesea Plugaru, privind înstrăinarea imobilului cu nr. cadastral - 0100401.712.01.062 și cu suprafața de 99,3 m², cât și contractului de vânzare-cumpărare nr. 6843 din 27 octombrie 2011 încheiat de Sergiu Școlinic și Olesea Plugaru cu Mihail Ciobanu și Nina Ciobanu precum și contractul nr. 2189 din 10 aprilie 2012, încheiat de ultimii cu Nicolae Bodrug privind înstrăinarea imobilului cu nr. cadastral - 0100401.712.01.072 și cu suprafața de 79,2 m² au fost încheiate și înregistrate la OCT cu încălcarea interdicției prevăzute în contractul de investire din 12 mai 2007.

În acest context, invocă prevederile art. 219 Cod civil și art. 5 alin. (2) al Legii insolvenței.

Solicită declararea nulității contractului de investire nr. 61/62 din 22 mai 2007 încheiat între SRL „Plugarul” și Sergiu Școlinic, privind înstrăinarea spațiului nelocativ din str. Constructorilor 84, mun. Chișinău, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 160 din 06 ianuarie 2012, încheiat de Natalia Miascovețcaia cu Sergiu Școlinic și Olesea Plugaru, privind înstrăinarea imobilului cu nr. cadastral - 0100401.712.01.062, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 6843 din 27 octombrie 2011 încheiat de Sergiu Școlinic și Olesea Plugaru cu Mihail Ciobanu și Nina Ciobanu, privind înstrăinarea imobilului cu nr. cadastral - 0100401.712.01.072, declararea nulității contractului de vânzare-

cumpărare nr. 2189 din 10 aprilie 2012, încheiat de Nicolae Bodrug cu Mihail Ciobanu și Nina Ciobanu, privind înstrăinarea imobilului cu nr. cadastral - 0100401.712.01.072 cu repunerea părților în poziția inițială și încasarea de la pârâți a taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2014 cererea reprezentantului pârâtei Olesea Plugaru, Alexandru Bot cu privire la atragerea în proces în calitate de intervenienți accesorii din partea pârâților a directorului SRL „Plugarul” – Ion Plugaru și Veaceslav Ghelbet a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 26 martie 2014, SRL „Plugarul” în proces de insolabilitate a depus cerere de concretizare a acțiunii prin care a solicitat declararea nulității contractului de investire nr. 61/62 din 22 mai 2007 încheiat între SRL „Plugarul” și Sergiu Școlinic privind construcția spațiului nelocativ din str. Constructorilor, 84 mun. Chișinău, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 6843 din 27 octombrie 2011 încheiat de Sergiu Școlinic și Olesea Plugaru cu Mihail Ciobanu privind înstrăinarea imobilului cu nr. cadastral: 0100401.712.01.062 și nr. cadastral: 0100401.712.01.072, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 160 din 06 ianuarie 2012 încheiat de Natalia Miascovețcaia cu Mihail Ciobanu și Nina Ciobanu privind înstrăinarea imobilului cu nr. cadastral: 0100401.712.01.062, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 2189 din 10 aprilie 2012 încheiat de Nicolae Bodrug cu Mihail Ciobanu și Nina Ciobanu privind înstrăinarea imobilului cu nr. cadastral: 0100401.712.01.072, întoarcerea părților la poziția inițială și încasarea de la pârâți a taxei de stat.

În motivarea cererii respective a menționat că pe parcursul examinării cauzei în fond a constatat că în cererea de chemare în judecată depusă inițial a fost admisă o eroare mecanică și anume greșit a fost indicat vânzătorul pe contractul nr. 160 din 16 ianuarie 2012 precum și obiectul contractului nr. 6843 din 27 octombrie 2011.

Astfel, din materialele anexate rezultă că prin contractul nr. 6843 din 27 octombrie 2011, Serghei Școlinic și Olesea Plugaru au înstrăinat către Mihail Ciobanu atât imobilul cu nr. cadastral: 0100401.712.01.072 cu suprafața de 79,2 m² cât și imobilul cu nr. cadastral: 0100401.712.01.062 cu suprafața de 99,3 m².

Ulterior, Mihail Ciobanu și Nina Ciobanu au înstrăinat ambele imobile noilor proprietari și anume, prin contractul nr. 160 din 16 ianuarie 2012, imobilul cu nr. cadastral: 0100401.712.01.062 cu suprafața de 99,3 m² către Natalia Miascovețcaia, iar prin contractul nr. 2189 din 10 aprilie 2012 cu nr. cadastral - 0100401.712.01.072 cu suprafața de 79,2 m², către Nicolae Bodrug.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2014 a fost respinsă cererea de recuzare depusă de Olesea Plugaru, judecătorului Curții de Apel Chișinău – Iurie Cotruță, examinarea cererii depuse de administratorul procesului de insolabilitate a SRL „Plugarul”, Vladimir Bălan fiind dispusă spre examinare în aceeași componență.

Printr-o altă încheiere a Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2014 a fost respinsă ca neîntemeiată și cererea pârâtei Olesea Plugaru cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Legea insolabilității.

Tot la 07 iulie 2014, Curtea de Apel Chișinău printr-o altă încheiere a respins ca neîntemeiată cererea pârâtei Olesea Plugaru cu privire la strămutarea pricinii civile în instanța de drept comun.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2014 a fost respinsă ca tardivă cererea SRL „Plugarul” în proces de insolabilitate de chemare în judecată a Olesei Plugaru, Sergiu Școlinic, Mihail Ciobanu, Nina Ciobanu, Nicolae Bodrug și Natalia Miascovețcaia cu privire la declararea nulității contractului de investire nr. 61/62 din 22 mai 2007 încheiat între SRL „Plugarul” și Sergiu Școlinic privind construcția spațiului nelocativ din str. Constructorilor, 84 mun. Chișinău, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 6843 din 27 octombrie 2011 încheiat de Sergiu Școlinic și Olesea Plugaru cu Mihail Ciobanu, privind înstrăinarea imobilului cu nr. cadastral: 0100401.712.01.062 și nr. cadastral: 0100401.712.01.072, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 160 din 06 ianuarie 2012 încheiat de Natalia Miascovețcaia cu Mihail Ciobanu și Nina Ciobanu privind înstrăinarea imobilului cu nr. cadastral: 0100401.712.01.062, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 2189 din 10 aprilie 2012 încheiat de Nicolae Bodrug cu Mihail Ciobanu și Nina Ciobanu privind înstrăinarea imobilului cu nr. cadastral: 0100401.712.01.072.

La 07 iulie 2014, Olesea Plugaru a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2014 prin care a fost respinsă cererea de strămutare a pricinii, solicitând admiterea recursului și strămutarea pricinii spre judecare la instanța competentă, conform competenței teritoriale prevăzute de art. art. 33, 38 CPC.

În motivarea recursului a invocat prevederile art. 32 alin. (1) CPC care stipulează că nimeni nu poate fi lipsit, fără consimțământul său, de dreptul la judecarea cauzei sale de către o instanță sau de judecătorii în a căror competență pricina respectivă este dată prin lege, cu excepția cazurilor expres stabilite de prezentul cod.

Cu referire la prevederile art. 33 alin. (1) CPC a indicat că instanțele judecătorești judecă toate pricinile civile cu participarea persoanelor fizice, persoanelor juridice și autorităților publice privind apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime încălcate sau contestate, pricini pentru care legea nu prevede competența altor organe.

Mai indică și la prevederile art. 43 alin. (2) lit. b) CPC care statuează că instanța strămută pricina la o altă instanță dacă pe parcursul judecării, s-a constatat că pricina a fost reținută spre judecare cu încălcarea normelor de competență jurisdicțională.

Consideră că instanța a reținut spre examinare pricina respectivă cu depășirea limitelor competenței jurisdicționale.

La 25 iulie 2014, SRL „Plugarul” în proces de faliment a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2014, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii recurate cu adoptarea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a acțiunii înaintate de administratorul insolabilității al SRL „Plugarul”.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea contestată, considerând-o pasibilă de a fi anulată.

Afirmă că prima instanță a interpretat eronat normele legale aplicate adoptând o soluție greșită în privința cererii depuse de administratorul insolabilității SRL „Plugarul”.

În același timp, instanța nu a luat în considerație că contractului nr. 61/62 din 22 mai 2007 privind construcția spațiului nelocativ încheiat de SRL „Plugarul” în persoana directorului Ion Plugaru și Sergiu Școlinic poartă un caracter fictiv și

simulat, în esență acesta de fapt reprezentând un contract de vânzare-cumpărare a bunului imobil indicat, care la momentul înstrăinării se afla deja în proprietatea SRL „Plugarul”.

Indică că transmiterea ulterioară a dreptului de proprietate asupra unui bun imobil deja înregistrat în registrul bunurilor imobile cu drept de proprietate după SRL „Plugarul” urma să aibă loc în temeiul unui contract de vânzare-cumpărare și nu în baza unui contract de construcție sau reconstrucție a spațiului nelocativ.

Totodată, contractul de vânzare-cumpărare a bunului imobil urma să îmbrace forma prevăzută de art. 214 Cod civil și art. 51 al Legii cu privire la notariat, adică să fie autentificat notarial, dar nu un simplu înscris.

Invocă că instanța a apreciat eronat prevederile art. 214 Cod civil și art. 51 al Legii cu privire la notariat precum și art. art. 213, 216, 217, 220, 221 Cod civil care prevăd nulitatea absolută a actelor juridice ce contravin legii.

Mai remarcă că prima instanță nu a luat în considerație nici faptul că contractele ulterioare încheiate de Sergiu Școlinic și Olesea Plugaru în privința bunurilor imobile cumpărate de la SRL „Plugarul” precum și cele încheiate de ulteriorii cumpărători de asemenea sunt nule, fiind bazate pe niște acte juridice inițiale lovite de nulitate absolută, contrare legii ce nu puteau da naștere cărorva drepturi lui Sergiu Școlinic și Olesei Plugaru, respectiv ultimii nefiind în drept de a înstrăina în continuare aceste bunuri.

La fel, recurentul consideră că instanța nu a luat în considerație că conform contractului de nr. 61/62 din 22 mai 2007 privind construcția spațiului nelocativ, încheiat de SRL „Plugarul” în persoana directorului Ion Plugaru și Sergiu Școlinic, la p. 9.1 se indică expres că interdicția de înstrăinare a bunului imobil pînă la achitarea integrală a prețului contractului.

Faptul dat de asemenea atrage nulitatea actelor juridice încheiate contrar interdicției stipulate în contract, în situația în care Sergiu Școlinic nu a achitat către SRL „Plugarul” prețul stipulat în contract.

Susține că Curtea de Apel Chișinău a dat o apreciere eronată circumstanțelor cauzei și a aplicat greșit normele legale invocate de reclamant, fapt ce atrage necesitatea casării hotărârii instanței de fond și adoptarea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a acțiunii.

La 09 septembrie 2014, Nicolae Bodrug a depus referință la cererea de recurs înaintată de SRL „Plugarul”, solicitând respingerea recursului și menținerea în vigoare a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2014.

La 11 septembrie 2014, SRL „Mabicom-Construct” a depus referință la cererea de recurs depusă de SRL „Plugarul”, solicitând casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea integrală a acțiunii.

La 22 septembrie 2014, SRL „Plugarul” în proces de faliment a depus cerere de recurs suplimentară invocând că Curtea de Apel Chișinău nu a examinat fondul cauzei, pe marginea acțiunii înaintate de administratorul insolvenței privind declararea nulității actelor juridice lovite de nulitate absolută, precum și pasibile anulării în temeiul art. 104 al Legii insolvenței, dar a respins acțiunea menționată ca fiind tardivă.

Concomitent, instanța declarând că nu este competentă să examineze cererea înaintată de administratorul insolvenței în partea ce ține de nulitatea absolută a actelor juridice, invocând că competentă să examineze cauza aparține judecătoriilor.

Consideră că hotărârea recurată contravine prevederilor art. art. 216 alin. (1), 217 alin. (3), 220 alin. (1), 221 alin. (2) Cod civil și art. 5 din Legea insolvenței.

Susține că la depunerea acțiunii a invocat temeiurile nulității absolute, care este imprescriptibilă și poate fi înaintată oricând.

Remarcă că instanța de insolvență nu a dat apreciere în partea ce ține de începutul calculării termenului și data expirării acestuia

Referitor la concluzia instanței privind competența instanței de drept comun la examinarea acțiunii privind nulitatea absolută și nu a instanței de insolvență afirmă că acesta contravine art. 5 alin. (2) al Legii insolvenței, care statuează că instanța de insolvență dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvență, a litigiilor ce țin de masa de creditori. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa de creditori, instanța de insolvență va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

Solicită admiterea recursului casarea hotărârii recurate și adoptarea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a acțiunii sau remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Prin referința depusă la 22 septembrie 2014, Olesea Plugaru a solicitat respingerea recursului declarat de administratorul procesului de insolvență al SRL „Plugaru”, Vladimir Bălan.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de recurs constată de recurență s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile în termen la 07 iulie 2014 și respectiv 25 iulie 2014.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursurile cu casarea integrală a hotărârii și încheierii recurate și emiterea unei noi hotărâri sub formă de încheiere cu privire la admiterea cererii de strămutare a pricinii în instanța de drept comun, din considerentele ce urmează.

După cum rezultă din materialele pricinii, administratorul procesului de insolvență al SRL „Plugaru”, Vladimir Bălan a depus în instanța de insolvență o cerere de chemare în judecată împotriva Olesei Plugaru, Sergiu Școlnic, Mihail Ciobanu, Nina Ciobanu, Nicolae Bodrug, Natalia Miascovețcaia cu privire la anularea actelor juridice frauduloase, solicitând declararea nulității contractului de investire nr. 61/62 din 22 mai 2007 încheiat între SRL „Plugaru” și Sergiu Școlnic privind construcția spațiului nelocativ din str. Constructorilor, 84 mun. Chișinău, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 6843 din 27 octombrie 2011 încheiat de Sergiu Școlnic și Olesea Plugaru cu Mihail Ciobanu privind înstrăinarea imobilului cu nr. cadastral: 0100401.712.01.062 și nr. cadastral: 0100401.712.01.072, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 160 din 06 ianuarie 2012 încheiat de Natalia Miascovețcaia cu Mihail Ciobanu și Nina Ciobanu privind înstrăinarea imobilului cu nr. cadastral: 0100401.712.01.062, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 2189 din 10 aprilie 2012 încheiat de Nicolae Bodrug cu Mihail Ciobanu și Nina Ciobanu privind înstrăinarea

imobilului cu nr. cadastral: 0100401.712.01.072, întoarcerea părților la poziția inițială și încasarea de la pîrîți a taxei de stat.

În cadrul desfășurării procesului, Olesea Plugaru a depus cerere cu privire la strămutarea pricinii după competența teritorială, conform prevederilor art. 38 CPC considerând că acțiunea a fost depusă cu încălcarea competenței judecătorești.

Soluționând demersul în cauză, Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 07 iulie 2014 a respins ca neîntemeiată cererea pârâtei Olesea Plugaru cu privire la strămutarea pricinii civile.

Ulterior, prin hotărârea din 14 iulie 2014, Curtea de Apel Chișinău a respins acțiunea înaintată de către administratorul procesului de insolabilitate al SRL „Plugarul”, Vladimir Bălan ca fiind tardivă.

Întru argumentarea soluției date instanța de insolabilitate cu referire la prevederile art. 104 lit. b) și c) din Legea insolabilității a reținut că pentru a contesta actele juridice încheiate la 22 mai 2007 și la 02 februarie 2010, administratorul procesului de insolabilitate a omis termenul de prescripție prevăzut de prezenta Lege.

Totodată, cu referire la aceeași prevedere legală, instanța de insolabilitate a constatat că cererea privind declararea nulității absolute a actelor juridice nu poate fi examinată de către instanța de insolabilitate, dar urmează a fi examinată de instanța de drept comun în procedura contencioasă.

Instanța de recurs consideră că soluția dată de către prima instanță în sensul menționat este una pripită și nu poate fi menținută, fiind întemeiată pe concluzii contradictorii, fără a fi dată o apreciere corespunzătoare cererii supuse examinării în raport cu prevederile legale aplicabile la soluționarea unei asemenea cereri.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs va reține dispozițiile art. 5 alin. (5) lit. g) al Legii insolabilității, care prevăd că principalele competențe ale instanței de insolabilitate în cadrul prezentei legi sunt judecarea acțiunilor introduse de administratorul insolabilității/lichidator privind nulitatea actelor juridice încheiate de către debitor anterior intentării procesului.

Totodată, prevederile art. 104 lit. b) și c) ale Legii insolabilității stipulează că pe tot parcursul perioadei de observație, al procedurii de insolabilitate, al procedurii falimentului și/sau al procedurii de restructurare, administratorul/lichidatorul poate introduce în instanța de insolabilitate acțiuni în vederea anulării următoarelor acte juridice dacă ele afectează bunurile debitorului: transferurile cu titlu gratuit din partea debitorului făcute în ultimii 3 ani precedenți înaintării cererii introductive, cu excepția actelor de îndeplinire a unor obligații morale sau actelor pentru binele public (de sponsorizare), în care generozitatea donatorului este proporțională patrimoniului său; tranzacțiile încheiate în ultimii 3 ani precedenți înaintării cererii introductive, în care prestația debitorului este vădit mai mare decât cea primită.

Interpretând, prin coroborare prevederile legale enunțate, instanța de recurs remarcă că în competența instanței de insolabilitate se includ acțiunile introduse de administratorul insolabilității/lichidator privind nulitatea actelor juridice încheiate de către debitor în ultimii 3 ani precedenți înaintării cererii introductive.

La caz însă, se atestă că prin acțiunea înaintată de către administratorul procesului de insolabilitate al SRL „Plugarul”, se solicită nulitatea contractului de investire nr. 61/62 din 22 mai 2007 încheiat între SRL „Plugarul” și Sergiu Școlinic

privind construcția spațiului nelocativ din str. Constructorilor, 84 mun. Chișinău și a contractelor de vânzare-cumpărare subsecvente acestuia.

Astfel, este evident că actul juridic anularea cărui se solicită a fost semnat înainte cu 5 ani depunerii cererii introductive față de SRL „Plugarul”, or aceasta a fost înaintată la 23 martie 2012 (f. d. 11).

În conexiunea celor relatate instanța de recurs relevă că cererea cu privire la anularea contractului de investire nr. 61/62 din 22 mai 2007, precum și a celor de vânzare-cumpărare încheiate ulterior nu se încadrează în prevederile art. 5 alin. (5) lit. g) și art. 104 lit. b) și c) ale Legii insolvenței.

Potrivit prevederilor art. 33¹ CPC, judecătoriile examinează și soluționează în fond toate pricinile civile, dacă legea nu prevede altfel.

Iar conform art. 39 alin. (1) CPC acțiunea împotriva pârâtului poate fi intentată și în instanța de la locul de aflare a bunurilor acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 43 alin. (2) CPC, instanța strămută pricina la o altă instanță dacă pe parcursul judecării, s-a constatat că pricina a fost reținută spre judecare cu încălcarea normelor de competență jurisdicțională.

Având în susținere prevederile legale sus enunțate, în coroborare cu dispozițiile art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței care direct indică că procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi, instanța de recurs constată ca întemeiată cererea Olesei Plugaru cu privire la strămutarea pricinii în instanța de drept comun, în speță fiind certă existența unui litigiu de drept ce ține de competența instanțelor de drept comun.

Or, deși instanța de insolvență a citat prevederile normelor enunțate, aceasta în mod arbitrar a conchis că la caz au fost întrunite cumulativ condițiile pentru examinarea prezentei acțiuni în instanța de insolvență.

Mai mult că însăși concluzia instanței de insolvență expusă în încheierea cu privire la respingerea demersului Olesei Plugaru de strămutare a pricinii, în sensul că cauza urmează a fi examinată la curtea de apel în procedură contencioasă într-un proces separat vine în contradicție cu concluzia instanței redată în hotărârea contestată, unde deja se invocă că declararea nulității absolute a actelor juridice, invocată în speță, este de competența instanței de drept comun și nu a instanței de insolvență, ca în fine acțiunea să fie respinsă integral ca tardivă.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs constată că atât recursul Olesei Plugaru, cât și a Societății cu Răspundere Limitată „Plugarul” în proces de faliment urmează a fi admise, cu pronunțare unei noi hotărâri sub formă de încheiere, prin care a admite cererea Olesei Plugaru cu privire la strămutarea pricinii în instanța de drept comun.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC și art. 43 alin. (2) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admit recursurile declarate de Olesea Plugaru și Societatea cu Răspundere Limitată „Plugarul” în proces de faliment.

Se casează integral încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2014 prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea Olesei Plugaru cu privire la strămutarea

pricinii civile și hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2014 și se pronunță o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care:

Se admite cererea Olesei Plugaru cu privire la strămutarea pricinii în instanța de drept comun.

Se strămută pricina civilă la cererea de chemare în judecată a administratorului procesului de insolabilitate a Societății cu Răspundere Limitată „Plugarul”, Vladimir Bălan împotriva Olesei Plugaru, Sergiu Școlnic, Mihail Ciobanu, Nina Ciobanu, Nicolae Bodrug, Natalia Miascovețcaia cu privire la anularea actelor juridice frauduloase în Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, conform competenței.

Încheierea este irevocabilă și nu este susceptibilă de recurs.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Vera Macinskaia

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas

Ala Cobăneanu